

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.7.2004
KOM(2004) 525 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 964/2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfitings med oprindelse i bl.a. Thailand

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ved forordning (EF) nr. 584/96, senest bekræftet ved forordning (EF) nr. 964/2003, indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings med oprindelse i bl.a. Thailand. Foranstaltningerne består af en værditold undtagen for to thailandske eksporterende producenters vedkommende, hvis tilsagn var blevet godtaget ved Kommissionens afgørelse 96/252/EF, ændret ved Kommissionens afgørelse 2000/453/EF.

I april 2001 indledte Kommissionen i medfør af artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (grundforordningen) på eget initiativ en interimundersøgelse med henblik på at undersøge hensigtsmæssigheden af de foranstaltninger, der fandt anvendelse på de to eksportører, hvis tilsagn var blevet godtaget. Konklusionen var, at det ville være hensigtsmæssigt at ændre foranstaltningernes karakter, så der blev tale om en værditold.

Senere (i januar 2003) indledte Kommissionen en delvis interimundersøgelse, der var begrænset til dumpingaspekterne i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen efter anmodning fra en thailandsk eksporterende producent, Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd. Denne undersøgelse viste, at omfanget af dumping var reduceret i forhold til den oprindelige undersøgelse. Desuden blev det fundet godtgjort, at der næppe i en forudsigelig fremtid på ny vil blive tale om dumping i det tidligere omfang. Der blev derfor draget den konklusion, at de ændrede omstændigheder er af varig karakter. På dette grundlag må det derfor anses for rimeligt at foretage ændringer af de foranstaltninger, der er i kraft for den pågældende virksomhed.

Medlemsstaterne er blevet hørt og går ind for, at der foretages ændringer i foranstaltningerne.

På grundlag af ovenstående foreslår Kommissionen, at Rådet vedtager det vedlagte forslag til forordning om ændring af den endelige antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 964/2003 på importen af visse rørfittings med oprindelse i bl.a. Thailand.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 964/2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings med oprindelse i bl.a. Thailand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96¹ om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt "grundforordningen", særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Tidligere undersøgelser og gældende foranstaltninger

- (1) De i øjeblikket gældende foranstaltninger for importen af visse rørfittings af jern og stål med oprindelse i Thailand er en endelig antidumpingtold, der oprindeligt blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 584/96² og ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1592/2000³ og efter fornyet undersøgelse i forbindelse med udløbet af de gældende foranstaltninger bekræftet ved Rådets forordning (EF) nr. 964/2003⁴.
- (2) Foranstaltningerne i forbindelse med denne import består af en værditold undtagen for to thailandske eksporterende producenters vedkommende, hvis tilsagn blev godtaget ved Kommissionens afgørelse 96/252/EF⁵, ændret ved Kommissionens afgørelse 2000/453/EF⁶.
- (3) I april 2001 indledte Kommissionen samtidig en undersøgelse i forbindelse med udløbet af de gældende foranstaltninger⁷ i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen og på eget initiativ en interimundersøgelse i henhold til artikel 11,

¹ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

² EFT L 84 af 3.4.1996, s. 1.

³ EFT L 182 af 21.7.2000, s. 1.

⁴ EFT L 139 af 6.6.2003, s. 1.

⁵ EFT L 84 af 3.4.1996, s. 46.

⁶ EFT L 182 af 21.7.2000, s. 25.

⁷ EFT C 103 af 3.4.2001, s. 5.

stk. 3, i grundforordningen. Undersøgelsen mundede i medfør af bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, i grundforordningen ud i en rådsforordning (EF), nr. 964/2003, hvorved de eksisterende foranstaltninger opretholdtes. Interimsundersøgelsen, der var indledt i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen, pågik imidlertid stadig ved afslutningen af udløbsundersøgelsen.

2. Begrundelse for den fornyede undersøgelse

- (4) I april 2001 påbegyndte Kommissionen på eget initiativ en interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen med henblik på at undersøge, om karakteren af foranstaltningerne i forbindelse med import af varer med oprindelse i Thailand var hensigtsmæssig. I den forbindelse skal det bemærkes, at der har været håndhævningsmæssige problemer hvad angår overvågningen af tilsagn fra to eksportører i Thailand, nemlig Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd. og TTU Industrial Corp. Ltd. ('de berørte eksportører'), hvilket indvirkede negativt på foranstaltningernes effektivitet. Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen en efterforskning, der udelukkende vedrørte foranstaltningernes form. Bekendtgørelsen om påbegyndelsen af undersøgelsen fandt sted samtidig med indledningen af den undersøgelse, der skulle gennemføres som følge af foranstaltningernes udløb, hvorved de eksisterende foranstaltninger bekræftedes.
- (5) Kommissionen underrettede officielt de EF-producenter, der havde indgivet anmodningen, de eksporterende producenter i Thailand, importører/forhandlere, brugerindustrierne og brugersammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for den thailandske regering om indledningen af undersøgelsen. Kommissionen gav også de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftlig og til at anmode om at blive hørt.
- (6) Efter resultaterne af undersøgelsen i medfør af artikel 11, stk. 2, i grundforordningen var blevet offentliggjort, indgav en thailandsk eksporterende producent, Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd. (ansøgeren), i april 2002 en anmodning om en interimsundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger, der anvendtes over for virksomheden. Anmodningen vedrørte kun dumpingsituationen i medfør af artikel 11, stk. 3, i grundforordningen. Det blev i anmodningen anført, at ændrede omstændigheder af varig karakter havde ført til en kraftig reduktion af den normale værdi, hvilket havde resulteret i, at der nu var tale om betydelig reduceret eller slet ingen dumping, således at en opretholdelse af de tidligere truffene foranstaltninger på det nuværende niveau i forbindelse med import af den pågældende virksomheds varer ikke længere var nødvendig for at modvirke dumping.
- (7) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkeligt materiale til at begrunde indledningen af en fornyet undersøgelse, og offentliggjorde en meddelelse⁸ om indledning af en sådan undersøgelse.
- (8) Kommissionen underrettede officielt repræsentanterne for eksportlandet og ansøgeren om indledningen af interimsundersøgelsen (begrænset til dumping) og gav alle direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftlig og anmode om at blive hørt. Kommissionen fremsendte ligeledes et spørgeskema til ansøgeren.

⁸ EFT C 17 af 24.1.2003, s. 2.

- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe afgørelse om dumping, og den aflagde kontrolbesøg hos ansøgeren.
- (10) Dumpingundersøgelsen (kun omfattende dumping) omfattede perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2002 (i det følgende benævnt "undersøgelsesperioden").

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

Den pågældende vare

- (11) Den pågældende vare, der er genstand for interimundersøgelsen, er identisk med den pågældende vare i de foregående undersøgelser, dvs. visse rørfittings (undtagen støbte fittings, flanger og fittings med gevind) af jern og stål (ikke rustfrit stål) med en største udvendig diameter på 609,6 mm af den slags, der anvendes til stuksvejsning eller andre formål ('den pågældende vare' eller 'rørfittings') med oprindelse i Thailand. Den pågældende vare tariferes i øjeblikket under KN-koderne ex 7307 93 11 (TARIC-kode 7307 93 11 99), ex 7307 93 19 (TARIC-kode 7307 93 19 99) ex 7307 99 30 (TARIC-kode 7307 99 30 98) og ex 7307 99 90 (TARIC-kode 7307 99 90 98).

Samme vare

- (12) Som i forbindelse med de tidligere undersøgelser fremgik det af undersøgelsen, at rørfittings af jern og stål, der fremstilles i Thailand og sælges på hjemmemarkedet og/eller til eksport til Fællesskabet, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber som de rørfittings, som EF-producenter markedsfører i Fællesskabet, og de anses derfor for at være samme vare som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

C. DUMPING I ANSØGERENS TILFÆLDE

1.1. Normal værdi

- (13) Hvad angår fastsættelsen af den normale værdi, skulle det først slås fast, om ansøgerens samlede salg på hjemmemarkedet af den samme vare var repræsentativt i sammenligning med det samlede salg til Fællesskabet. I henhold til bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i grundforordningen fremgik det, at dette var tilfældet, eftersom ansøgerens salg på hjemmemarkedet udgjorde mere end 5 % af den samlede eksport til Fællesskabet.
- (14) Det blev derefter undersøgt, om ansøgerens salg på hjemmemarkedet var tilstrækkeligt repræsentativt for hver af de varetyper, der eksporteredes til Fællesskabet. Dette blev anset for at være tilfældet, når det samlede salg på hjemmemarkedet af en varetype i undersøgelsesperioden udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af samme type til Fællesskabet. På grundlag heraf blev hjemmemarkedssalget for alle på nær en varetype, der eksporteredes til Fællesskabet, anset for at være repræsentativt.
- (15) Det blev også undersøgt, om hjemmemarkedssalget af hver varetype kunne anses for at have fundet sted i normal handel, ved at fastsætte andelen af fortjenstgivende salg af den pågældende type til uafhængige kunder. I tilfælde, hvor den mængde af en varetype, som blev solgt til en nettoppris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger pr. enhed, udgjorde mindst 80 % af den samlede

salgsmængde for den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type svarede til eller lå over produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet, der havde fundet sted i undersøgelsesperioden, uanset om disse havde været rentable eller ej. I tilfælde, hvor det rentable salg af en varetype udgjorde 80 % eller derunder, men mindst 10 % eller derover af det samlede salg af den pågældende type, baseredes den normale værdi på den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af de rentable salgstransaktioner på hjemmemarkedet af den pågældende vare.

- (16) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af enhver form for rørfittings udgjorde mindre end 10 % af det samlede salg af den pågældende type, fandt Kommissionen, at denne bestemte type solgtes i utilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne give et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.
- (17) I tilfælde, hvor hjemmemarkedsprisen på en bestemt type solgt af ansøgeren ikke kunne benyttes til at fastsætte den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode. Da der ikke fandtes andre eksporterende producenter, eller andre pålidelige metoder kunne anvendes, anvendtes metoden med en beregnet normal værdi.
- (18) I alle de tilfælde, hvor der anvendtes en beregnet normal værdi, blev den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne for de eksporterede typer (om nødvendigt justeret) plus en rimelig procentsats til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G) samt fortjeneste. Med henblik herpå undersøgte Kommissionen, om de SA&G og den fortjeneste, som den eksporterende producent havde haft på hjemmemarkedet, kunne anses for at udgøre pålidelige oplysninger. Faktiske SA&G på hjemmemarkedet blev anset for pålidelige, da det pågældende selskabs hjemmemarkedssalg kunne anses for repræsentativt. Fortjenstmargenen på hjemmemarkedet blev fastlagt på grundlag af salget på dette marked i normal handel.

1.2. Eksportpris

- (19) Da alt eksportsalg af den af undersøgelsen omfattede vare fandt sted direkte til en uafhængig kunde i Fællesskabet, blev eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen opgjort på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales i forbindelse med eksport til Fællesskabet.

1.3. Sammenligning

- (20) For at sikre en rimelig sammenligning efter varetype af fabrik og i samme handelsled blev der taget behørigt hensyn til forskelle, som hævdedes og påvist at påvirke prissammenligneligheden mellem eksportprisen og den normale værdi. Der blev foretaget justeringer for importafgifter, rabatter, transport-, forsikrings-, håndterings- og emballeringsomkostninger samt kreditomkostninger og provisioner i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

1.4. Dumpingmargen

- (21) Ved beregningen af dumpingmargenen sammenlignede Kommissionen den normale værdi opgjort som et vejet gennemsnit og gennemsnitsprisen ved eksport til Fællesskabet.
- (22) Det fremgik af denne sammenligning, at der var tale om dumping for ansøgerens vedkommende. Dumpingmargenen, udtrykt i procent af den samlede cif-importværdi ved Fællesskabets grænse ufortoldet, fastsattes til 7,4 %.

1.5. Ændrede omstændigheder af varig art og sandsynligheden for fornyet dumping

- (23) I overensstemmelse med Kommissionens normale praksis blev det undersøgt, om de ændrede omstændigheder med rimelighed kunne anses for at være af varig karakter.
- (24) Der var ikke grundlag for at forvente, at salgsprisen på hjemmemarkedet og den normale værdi ikke ville forblive stabil i en overskuelig fremtid.
- (25) Kommissionen undersøgte den mulige udvikling i eksportpriserne som følge af en anvendelse af en lavere toldsats. I den forbindelse ansås det tilsagn, som var blevet godtaget inden for rammerne af den oprindelige procedure, for at have en begrænset virkning på ansøgerens salg til fællesskabsmarkedet. Som nævnt nedenfor i betragtning (35) ansås denne type tilsagn ikke længere for at være rimelig. Det blev derfor undersøgt, om eksportsalg, der blev belagt med en lavere sats, kunne medføre en betydelig stigning i importen af den af ansøgeren producerede pågældende vare til Fællesskabet.
- (26) Denne undersøgelse viste, at ansøgerens produktionskapacitet var steget betydeligt siden den oprindelige undersøgelse, og i mindre omfang i de sidste tre år, medens kapacitetsudnyttelsesgraden stadig var tæt på 100 %.
- (27) Undersøgelsen viste imidlertid også, at virksomheden eksporterer størstedelen af sin produktion til andre veletablerede markeder i tredjelande. Faktisk viste det sig, at ansøgeren eksporterede over 90 % af sin produktion af den pågældende vare i undersøgelsesperioden til andre tredjelande. Eksporten til andre tredjelande var tredoblet siden den oprindelige undersøgelsesperiode og var fortsat med at stige i de sidste tre år. Det blev også fastslået, at eksporten til andre tredjelande blev solgt til priser, der lå omkring 25 % højere end priserne til Fællesskabet.
- (28) Da ansøgeren kun har lidt overskydende kapacitet, der kunne anvendes til at øge salget til Fællesskabet, hvis antidumpingforanstaltningerne blev lempet, betragtes de ovenstående resultater, herunder resultaterne vedrørende eksport til tredjelande, og navnlig priserne ved eksport til disse lande, som bevis for, at det er usandsynligt, at der i en forudsigelig fremtid vil blive tale om fornyet dumpingimport i det omfang, der var tale om i forbindelse med den tidligere undersøgelse.
- (29) Konklusionen er derfor, at de ændrede omstændigheder, navnlig den betydeligt reducerede normale værdi, er af permanent karakter. I betragtning af den reducerede dumping, anses det derfor for rimeligt at ændre de foranstaltninger, der anvendes over for ansøgeren.

1.6. Konklusioner

- (30) Ifølge artikel 9, stk. 4, i grundforordningen må antidumpingtolden ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, men bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet. Da toldsatsen for ansøgeren er beregnet på grundlag af dumpingmargenen, bør toldsatsen justeres nedad til den lavere dumpingmargen, der fremgik af den nye undersøgelse, nemlig 7,4 %.
- (31) Det følger af ovenstående, at hvad ansøgeren angår, bør de antidumpingforanstaltninger, der oprindeligt blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 584/96 og bekræftet ved Rådets forordning (EF) nr. 964/2003, ændres.
- (32) De berørte parter blev informeret om de vigtigste fakta og overvejelser, som lå til grund for beslutningen om at anbefale, at antidumpingtolden, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 964/2003, skulle ændres hvad ansøgeren angik.

D. INTERIMSUNDERSØGELSE BEGRÆNSET TIL FORANSTALTNINGERNES FORM

- (33) De tilsagn, der oprindeligt blev godtaget fra de to berørte eksportører, var i hovedsagen kvantitative, i henhold til hvilke virksomhederne påtog sig at overvåge, at deres eksport til Fællesskabet holdt sig inden for et samlet kvantitativt loft.
- (34) I henhold til artikel 8, stk. 1, i grundforordningen er formålet med tilsagn, at en dumpingimports skadelige virkninger bringes til ophør, hvilket kan ske enten ved at eksportøren hæver sine priser eller ophører med at eksportere til dumpingpriser. Undersøgelserne har vist, at den godtagne type tilsagn, der i den foreliggende sag oprindeligt blev givet i 1996, og som blot begrænsede den til Fællesskabet importerede mængde, ikke medførte, at priserne blev hævet til et ikke-skadevoldende niveau for derved at genskabe redelige handelsvilkår på fællesskabsmarkedet. I dette tilfælde fandtes tilsagnene i deres nuværende form derfor ikke at være et hensigtsmæssigt og effektivt middel til at afhjælpe dumpingens skadevoldende virkninger. Endvidere er Kommissionen ikke i stand til at kontrollere, om mængderne af den pågældende vare rent faktisk begrænses til de mængder, der er specificeret i tilsagnene.
- (35) Det konkluderedes derfor, at de gældende tilsagn ikke længere er hensigtsmæssige.
- (36) De berørte parter blev informeret om de væsentlige kendsgerninger og overvejelser, der havde ført til denne konklusion.

E. FORESLÅEDE FORANSTALTNINGER

- (37) Antidumpingforanstaltningen, der finder anvendelse på import af visse rørfittings af jern eller stål med oprindelse i bl.a. Thailand, som bekræftet ved Rådets forordning (EF) nr. 964/2003, bør ændres hvad angår (i) ansøgeren på grund af den lavere dumpingmargen, der fremgår af undersøgelsen, og (ii) de berørte eksportører på grundlag af resultaterne af interimundersøgelsen begrænset til foranstaltningernes form -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 964/2003 affattes således:

“2. Tolden fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af:”

Land	Toldsats	TARIC-tillægskode
Folkerepublikken Kina	58,6 %	-
Thailand	58,9 %	A 999
Undtagen: Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd., Samutprakarn	7,4 %	8 850
Thai Benkan Co. Ltd, Prapadaeng-Samutprakarn	0 %	A 118

2. Artikel 1, stk. 3, og artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 964/2003 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

*På Rådets vegne
Formand*